

Unohtumaton Utön retki 25.-27.5.2015

Kettujen retki Utöhön onnistui yli odotusten.

Ennen matkaa odotimme näkevämme ulkosaariston karun kauneuden, lintujen runsauden ja lajien kirjon sekä idyllisen saaristokylän.

Saimme kaikki nuo kokemukset kukkuramitoin, mutta vielä jotain ekstraa.

Meri oli sumuinen, kun yhteysalus lähti Nauvon Pärnäisistä. Ulapalla tuuli kylmästi, mutta Utöhön saapuessamme sumu hälveni ja aurinko paistoi. Saimme kokea, kuinka nopeasti sää saaristossa muuttuu.

Majoituimme ja lähdimme omin päin kiertämään saarta. Kamerat ja kiikarit olivat kovassa käytössä.

Ensimmäinen matkapäivä huipentui **Jarmo Ratisen** järjestämään Hylkyiltaan. Utön myrskyt ja karikkoiset vedet ovat koituneet monen laivan kohtaloksi.

Katsoimme Jarmo Ratisen tv-dokumentin Häviävät hylt. Se kertoo mitä Itämeressä tapahtuu panssarilaivan hyllylle, mitä heikommalle metallilaivalle ja mitä puiselle hyllylle. Paikalla oli kettujen lisäksi utöläisiä. Dokumentti herätti kiinnostusta ja keskustelua.

Estonian haaksirikosta puhuttiin myös. Onnettomuudesta selvinnyt keittiömestari **Eero-Olavi Kippa** kertoi miten hän taisteli hengestään pimeällä merellä ja näki laivan uppoavan.

Seuraavana päivänä satoi. Onneksi niin heikosti, että sen sieti hyvin. Oppaamme **Martin Öhman** kertoi Utön historiasta ja nykyelämästä. Öhman on syntyperäinen saarelainen ja se toi hänen tarinoihinsa omakohtaista sisältöä. Kierroksen aikana pääsimme sisään majakkaan ja näimme majakkakirkon. Kierros päättyi saaren itäosaan rakennettuun, uudempaan kirkkoon.

Illallisen jälkeen kokoontuimme kuuntelemaan luontokuvaaja **Jorma Tenovuota**, joka osoittautui armottomaksi tarinaniskijäksi ja huumorintajuiseksi mieheksi.

Yksi harvinaisimmista hänen kuvaamistaan linnuista on kettusirkku. Päätimme ottaa sen nimikkolinnuksemme. Päätimme myös hyväksyä saaren ainoan ketun laumamme jäseneksi. Aiemmin saarella oli neljä kettua, nyt enää yksi, sekin kohta sananmukaisesti vanha kettu.

Keskiviikko, viimeinen matkapäivämme, valkeni aurinkoisena ja melko tyynenä. Lähdimme taas pieninä laumoina kiertämään saarta. Useimmat suuntasivat saaren eteläkärkeen, jossa on mitattu Suomen suurimmat aallonkorkeudet. Viime talvena myrskyt ottivat vauhtia Puolan rannikolta saakka ja keskimääräinen aallonkorkeus nousi 7,3 metriin. Suurin Utössä mitattu yksittäinen aallonkorkeus on 14 metriä.

Paluumatkalla oli myötätuuli. Otimme aurinkoa peräkannella ja keskustelimme päivän tärkeimmästä uutisesta. Uuden hallituksen avainministerit oli juuri julkistettu.

Mikä matkassa meni yli ennakko-odotusten?

Vastaus: Ekstraa oli palvelun ja ruuan taso.

Ei uskoisi, että pienellä saarella, keskellä merta on niin hyvätasoinen hotelli. Huoneet olivat isot ja valoivat. ... Ja ruoka, se oli todella herkullista.

Kylmät alkupalat veivät kielen mennessään. Söimme kalaa eri muodoissa, mm. savustettua kiiskeä. Keittiömestarit Eero-Olavi Kippa ja Vello Kiviberg näyttivät pistävän kaiken taitonsa peliin meitä hemmotellakseen. Lähtiessä saimme vielä saaristolaislimput mukaamme.

Jarmolle kiitos matkan järjestelyistä!

Odotamme jo ensi kesän meriretkeä, vaikka tätä on vaikea pistää paremmaksi.

Teksti: Annikki Kiehelä

P.s. Hauska, että retkelle osallistui moni sellainen kettu, joka ei aiemmin ole ollut mukana.

Kuvat: Antero Takala, sekä Rolf Kokkola, Matti Ristimäki ja Martti Turunen